

กฎกระทรวง

กำหนดเครื่องแต่งกายของผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ

พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๑๐๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง หรือการขนส่งโดยรถขนาดเล็ก ต้องแต่งกายตามแบบ ดังต่อไปนี้

(๑) เสื้อที่จะสวมให้ใช้แบบใดแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) เสื้อเชิ้ตคอพับ แขนยาวหรือแขนสั้น การสวมเสื้อให้สอดชายล่างของเสื้ออยู่ภายในกางเกงหรือกระโปรง

(ข) เสื้อคอแบะปล่อยเอว แขนสั้น

(๒) กางเกงขายาวหรือกระโปรงแบบสุภาพ

(๓) รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อ

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งอาจกำหนดแบบของเครื่องแต่งกายของผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถในประเภทการขนส่งตามวรรคหนึ่งให้แตกต่างไปจากแบบของเครื่องแต่งกายตามวรรคหนึ่งได้ แต่ต้องเป็นแบบที่สุภาพ เรียบร้อย และเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ โดยผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องแจ้งแบบของเครื่องแต่งกายนั้นให้กรมการขนส่งทางบกทราบ

ในกรณีผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งได้กำหนดแบบของเครื่องแต่งกายและแจ้งให้กรมการขนส่งทางบกทราบตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถในประเภทการขนส่งตามวรรคหนึ่งแต่งกายตามแบบที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งกำหนด

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน รวมทั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันสมควรปรับปรุงข้อกำหนดดังกล่าวเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้